

Til lovforslag nr. L 231. Skriftlig fremsættelse (20. april 2004)

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Mindstestraf for voldtægt, skærpelse af straffen for sårlig farlig, rå eller ydmygende voldtægt og af straffen for voldtægt mod børn under 15 år samt indførelse af strafbarhed for uagtsom voldtægt).

(Lovforslag nr. L 231).

Dansk Folkeparti gik ved folketingsvalget i 2001 til valg bl.a. på kravet om at tillægge opretholdelse af lov og orden den allerstørste betydning. Det er efter Dansk Folkepartis opfattelse bydende nødvendigt, at forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet tillægges en væsentlig større betydning i de kommende år, end tilfældet har været gennem en længere årrække. Især er der gennem de år, hvor Socialdemokratiet har siddet i regering, såvel under Anker Jørgensens regeringer i 1970'erne og 1980'erne som i Poul Nyrup Rasmussens regeringstid, konstateret en udvikling, hvor der opstod stadig større afstand mellem på den ene side befolkningens retsfølelse og på den anden side domstolenes udmøntning af straffelovens strafferammer.

På flere områder er der sket en alvorlig stigning i antallet af alvorlige forbrydelser, samtidig med at man har oplevet en optrapning og en forræelse af den måde, de kriminelle handlinger udføres på. Det gælder bl.a. så alvorlige forbrydelser som drabs-, volds-, seksual- og narkoforbrydelser. Ikke mindst seksualforbrydere udviser i mange tilfælde en stupiditet, en hjerteløshed, en kynisme og en råhed over for offeret, som det er næsten umuligt at sætte sig ind i, og som under ingen omstændigheder kan tolereres i et moderne, oplyst samfund, hvor vi skal leve tæt op ad hinanden. Den uheldige udvikling har slidt på befolkningens tolerance over for kriminaliteten.

Der er derfor i dag en udbredt opfattelse af, at politikerne på et så vigtigt område som straffebestemmelserne om voldtægt ikke længere kan nøjes med at skyde problemerne fra sig eller med at »sende signaler« til domstolene. Der skal en markant og håndfast lovgivning til, der viser, at folkestyret ikke bagatelliserer de grove forbrydelser, men påtager sig sit ansvar over for ofre og over for gerningsmænd. Folketinget bør desuden i klart sprog fortælle domstolene, hvad der er hensigten med lovgivningen.

Dansk Folkeparti har den ambition, at antallet af alvorlige forbrydelser skal falde mærkbart inden for nogle år. Dansk Folkeparti arbejder for, at der opstilles konkrete mål og handlingsplaner for nedbringelse af antallet af forbrydelser på vigtige nøgleområder. Et sådant område er seksualforbrydelser. Dansk Folkeparti opfordrer derfor til, at politi og anklagemyndighed – gerne i samarbejde med kommunale myndigheder – diskuterer, hvordan seksualforbrydelser kan bekæmpes mere effektivt end før. Et af værktøjerne er en oplysningsmæssig indsats, der kan påvirke potentielle voldtægtsmænd til at afstå fra kriminalitet. Enhver i Danmark bør vide og forstå, at seksualforbrydelser, herunder voldtægt, er nogle af de allermest alvorlige forbrydelser, som kan sønderknuse både offerets, de pårørendes og gerningsmændens eget liv. Påvirkning af mænd, så voldtægtsforbrydelser så vidt muligt undgås, er naturligvis af allerstørste betydning.

Men uanset omfanget af det oplysningsarbejde, der udføres, vil voldtægtsforbrydelser ulykkeligtvis fortsat ske. Uanset om de sker i forhold mellem mennesker, der i forvejen kender hinanden, eller over for personer, der aldrig har mødt hinanden før, bør både offer og voldtægtsmand vide, at samfundet sætter hele sin styrke ind på at indkredse, pågribe, anholde, retsforfølge og straffe gerningsmanden efter nogle af de alvorligste bestemmelser i straffeloven. Samtidig skal